

31.08.87 (kuuekümne viies päev)

Ongi kätte jõudnud selle kuu viimase päeva õhtu, parajalt vist aega, et enne õhtustama minekut mõni rida paberile panna.

Käisingi vahepeal söömas ära. Nojah, käisin, käisime, rivisammul ja lauluga, nagu korralikus väeosas kohane. Nüüd püüan järjekorras paberile panna, mida ma vahepeal teinud olen.

Eile pealelõunal astus meie rood toimkonda. Mulle langes osaks olla valves masinapargi väravas. Ma ei kujutanud üldse ette, mida see koht endast kujutab. Valvesse asusin pühapäeva õhtul, siis oli pargis rahulik, ainult leivaauto, mis sööklat varustas, jõlkus tüütuseni edasi – tagasi. Ära tüütas see sellepärast, et iga kord, kui öösel masin sisse tuli või välja sõitis, tuli helistada masinapargi korrapidajale ja küsida värava avamiseks luba, helistada ei saanud aga otse vaid vahejaama kaudu, seega kõigepealt tuli valida vahejaam, talle selgeks teha, keda mul vaja on ja alles siis ühendati, ning alles siis said asja ja olukorda seletama hakata. Olukorra muutis tüütuks veel see, et iga kord tuli pimedas tähele panna auto number ja mark, nii et tegevust jätkus, und ja igavust ei olnud vaja tunda. Magada sai öösel natuke, kella kahest kuni kella kuueni, siis tuli tagasi postile minna. Hommikul aga algas see tõeline töö peale. Umbes kella seitsme ajal läks korrapidaja sööma ja ütles, et kedagi ei tohi välja lasta, nii ma siis ka tegin, lasin autodel värava taga seista ja kuulasin rahulikult oma putkast, kuidas nad signaalitavad. Signaalitavad, see oli pehmelt öeldud, sain teada nii mõnedki kohad, kus ma veel käinud ei ole, aga kus ma sinna saatjate arvates võiksin ära käia. See, et ma neid välja ei lasknud, oli õige, sest ühelgi neist ei olnud teekonnalehte ega märget selle kohta, et nad välja tohiksid sõita. Selline tuututamine kordus veelkord, kui kõik hakkasid peale lõunat tagasi oma objektidele sõitma. Õhtul peale valvekorda tuli veel natuke ümbrust korrastada ja oligi päev otsas. Nüüd tean ma kindlasti, et sinna valvesse ma enam minna ei taha. Olekski nagu kõik selle valvekorra kohta, praegu tuleb veel tääk ära anda ja ongi kõik.

Lõpetan, ootan kirja.